

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 87.300 van 16 mei 2000
in de zaak A. 85.146/VII-18.696.**

In zake : XXX,

die woonplaats kiest bij
Advocaat I. FLACHET,
kantoor houdende te GENT,
Halvemaanstraat 7

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Tsjechische nationaliteit, op 1 juli 1999 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 juni 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 16 september 1998 tot weigering van verblijf;

Gelet op de beschikking van **KEYBOARD**(4 augustus 1999 waarbij aan **KEYBOARD**(de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 14 december 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 januari 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat F. DAHMANI die, loco Advocaat I. FLACHET verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur P. DE BROCK, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker, van Tsjechische nationaliteit, komt op 6 augustus 1998 in België aan en verklaart zich op 8 september 1998 vluchteling.

1.2. Op 16 september 1998 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf.

1.3. De beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 juni 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 16 september 1998 tot weigering van verblijf, luidt als volgt :

"(...)

Betrokkene werd verhoord op 1 december 1998 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Tsjechische taal machtig is, en in aanwezigheid van zijn advocaat, Mr. De Wilde.

Betrokkene, een Tsjechisch staatsburger, zou in zijn land problemen gekend hebben omwille van zijn zigeunerorigine. Zo zou betrokkene twee jaar geleden een stamp gekregen hebben van een skinhead en zou zijn zoon B. R. in de zomer van 1998 geslagen zijn door skinheads. Daar hij een kleine verwonding aan de slaap had, zou hij een geneesheer opgezocht hebben. Betrokkenes overige gezinsleden (zijn echtgenote B. H., zijn zonen M. - een minderjarige - en J. B. , zijn dochter I. B. , en zijn moeder M. B. zouden geen problemen gekend hebben. Zo zouden zij nooit aangevallen zijn maar werden zij 'enkel' beledigd omwille van hun origine. Vervolgens verklaarde betrokkene dat in de lente van 1998 een nicht van zijn echtgenote, namelijk H. B., vermoord werd door skinheads.

Uit betrokkenes overige verklaringen kan opgemerkt worden dat skinheads op 24 augustus 1998 de ramen van het huis (waar betrokkene en zijn gezin samenwoonden met het gezin van zijn broer V. B., zouden vernield hebben. Deze skinheads zouden er eveneens mee gedreigd hebben de woning in brand te steken. Hierop zou 'iemand' de politie gebeld hebben waarop deze pas na een uur ter plaatse kwamen. Op dat moment zouden de skins niet meer aanwezig zijn geweest. Vervolgens zou de politie een verklaring afgenomen hebben van betrokkenes broer, daar hij de eigenaar van de woning was. Dit zou op het politiebureau plaatsgevonden hebben. Betrokkene legde het Commissariaat-generaal een kopie voor van deze verklaring/proces-verbaal. Hierop besliste betrokkene Tsjechië te verlaten. Dit deed hij vergezeld van zijn echtgenote en hun zonen M. en R. evenals zijn broer V. B. en diens gezin op 6 september 1998. Nog diezelfde dag bereikten zij België, waar zij op 8 september 1998 hun asielaanvraag indienden. Zijn kinderen J. en I. verlieten Tsjechië later dan betrokkene.

Betrokkene is in het bezit van zijn internationaal paspoort. Betrokkene legde het Commissariaat-generaal eveneens een aantal krantenartikels voor aangaande het overlijden van H. B., evenals enkele artikels waarin soortgelijke aanvallen van skinheads ten

aanzien van zigeuners worden besproken en bekritiseerd.

Betrokkene stelde voor het Commissariaat-generaal dat skinheads op 24 augustus 1998 de ramen van hun huis vernielden en legde ter staving van dit gegeven een kopie van het proces-verbaal van dit incident voor en stelde zeker te zijn van de datum waarop het incident plaatsvond door te verwijzen naar de datum waarop dit document werd opgesteld, namelijk 24 augustus 1998. Bij nader inzien blijkt echter dat dit proces-verbaal wel degelijk op 24 augustus 1998 werd opgesteld maar dat het betreffende incident een week eerder plaatsvond. Uit de beschrijving van dat laatste incident blijkt bovendien enkel dat er verbale bedreigingen zouden zijn geuit; het gooien van stenen door de ruiten wordt niet vermeld. Het is vreemd dat betrokkene het Commissariaat-generaal een document voorlegt waarvan hij de inhoud niet kent.

Bovendien blijkt uit dit document dat betrokkenes broer de politie verzocht een onderzoek in te stellen en eveneens vroeg hiervan op de hoogte te worden gehouden. Het is dan ook onduidelijk waarom betrokkene (die eveneens als slachtoffer vernoemd werd in deze verklaring) en zijn broer de resultaten van dit onderzoek niet afwachtten en reeds twee weken nadat deze verklaring werd afgelegd Tsjechië verlieten.

Het lijkt er dan ook op dat betrokkene niet alle mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput. Betrokkene zou zelf nooit de bescherming van zijn autoriteiten ingeroepen hebben toen hij en zijn zoon aangevallen werden door skinheads. Betrokkenes broer zou (eveneens in naam van betrokkene) vervolgens de hulp van de politie ingeroepen hebben nadat skinheads de ramen van zijn woning vernielden en hen bedreigden en verliet hierna zondermeer het land. Uit niets blijkt dat betrokkene niet kon rekenen op daadwerkelijke bescherming vanwege de overheid tegen de door hem ingeroepen agressie van skinheads.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de Tsjechische autoriteiten initiatieven ontwikkelen om voor alle Tsjechische staatsburgers, zonder onderscheid naar etnische origine, bescherming te waarborgen (BBC-SWB, dd. 14 december 1998; UNHCR, Guidelines relating to the eligibility of Czech Roma asylum seekers, dd. 16 april 1998; Country Reports on Human Rights Practices for 1997). Uit diverse persberichten blijkt bovendien dat de autoriteiten optreden tegen geweld door skinheads (BBC-SWB dd. 25 maart 1998, 11 mei 1998, 3 december 1998).

Gelet op het voorgaande kan in hoofde van betrokkene niet besloten worden tot het bestaan van een vermoeden van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

De door betrokkene aangebrachte gegevens en documenten kunnen deze vaststellingen niet wijzigen.

Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat er voor betrokkenes gezinsleden evenals voor zijn broer en diens gezin eveneens een bevestigende beslissing tot weigering van het verblijf werd getroffen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene kennelijk ongegrond is, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 16 september 1998.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren".

2.

Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

3.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en

dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel aanvoert dat de beslissing gebrekkig is gemotiveerd, doordat de Commissaris-generaal overweegt dat de asielaanvraag kennelijk ongegrond is, omdat verzoeker onvoldoende gegevens zou aanbrengen die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging, dat onvoldoende gegevens evenwel wat anders is dan kennelijk ongegrond, dat de Commissaris-generaal in de ontvankelijkheidsfase over de grond van de asielaanvraag heeft geoordeeld, terwijl er op zijn minst een onderzoek ten gronde moet worden gevoerd, dat hijzelf fysiek is aangevallen door rechtse militanten, dat het feit dat ook de andere familieleden een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf kregen niet als argument kan gelden om zijn asielaanvraag af te wijzen, dat de Tsjechische Overheid niet in staat is gebleken verzoeker en zijn familieleden te beschermen tegen deze aanvallen;

3.1.2. Overwegende dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het kader van het dringend beroep de opdracht heeft na te gaan of een verder onderzoek van de erkenningsaanvraag noodzakelijk is en of de asielaanvrager voorlopig wordt toegelaten tot het verblijf in de hoedanigheid van kandidaat-vluchteling; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, na de onontvankelijkheidsbeslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken, onderzoekt of de asielaanvrager gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève; dat de Commissaris-generaal verzoekers aanvraag kennelijk ongegrond heeft verklaard, omdat uit niets

blijkt dat verzoeker niet kon rekenen op daadwerkelijke bescherming vanwege de Overheid; dat verzoeker dit determinerende motief louter ontkent en niet in concreto aantoont waarom hij het door de politie ingestelde onderzoek niet heeft afgewacht; dat op het eerste gezicht de bestreden beslissing de feitelijke en juridische overwegingen bevat die eraan ten grondslag liggen; dat het eerste middel niet ernstig is;

3.2.1.

Overwegende dat verzoeker in een tweede middel doet gelden dat de beslissing genomen is met miskenning van de feiten, doordat hij samen met zijn gezin is gevlucht uit zijn vaderland, hetgeen een hachelijke onderneming is, die men pas onderneemt indien men de wanhoop en radeloosheid nabij is, dat hij in zijn land geen afdoende bescherming van de Overheid kon bekomen, dat de Commissaris-generaal niet aantoont dat de situatie in het land van herkomst veilig is;

3.2.2. Overwegende dat uit de bespreking van het eerste middel blijkt dat de Commissaris-generaal in redelijkheid kon besluiten dat verzoekers aanvraag kennelijk ongegrond is; dat de Commissaris-generaal, in het kader van het dringend beroep, nagaat of een verder onderzoek van de erkenningsaanvraag nodig is, rekening houdend met alle gegevens van de zaak; dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat de Commissaris-generaal de hem voorgelegde feiten heeft miskend; dat het tweede middel niet ernstig is;

3.3.1. Overwegende dat verzoeker in een derde middel betoogt dat de bestreden beslissing is genomen met rechtsmisbruik en een bevooroordeelde aanpak van de zaak, doordat geen rekening werd gehouden met de algemene situatie in het land van herkomst en in casu de vervolging, het racisme en het geweld ten aanzien van

zigeuners, dat met deze feitelijkheden en gegevens geen rekening werd gehouden en dit louter en alleen op basis van een summier onderzoek ter plaatse en verklaringen uitgaande van de Tsjechische Overheid, die ervan uitgaan dat alle asielaanvragen van zigeuners enkel economisch geïnspireerd zijn en niet politiek, dat er daarenboven sprake is van rechtsmisbruik wanneer extra krachten worden ingezet met als enig doel alle asielaanvragen in versneld tempo af te werken met een negatieve beslissing tot gevolg;

3.3.2. Overwegende dat de Commissaris-generaal de bevestigende beslissing tot weigering van verblijf heeft genomen nadat hij heeft vastgesteld dat de aanvragen bedrieglijk zijn; dat hij niet heeft overwogen dat de asielaanvragen van zigeuners "enkel economisch geïnspireerd zijn"; dat verzoeker nalaat in concreto aan te tonen waarin de "bevooroordeelde houding" van de Commissaris-generaal tot uiting komt; dat de kritiek van verzoeker, als zouden extra krachten zijn ingezet met "als enig doel alle asielaanvragen in versneld tempo af te werken met een negatieve beslissing tot gevolg", nergens op slaat; dat het integendeel een blijk is van behoorlijk bestuur, om bij een toevloed aan asielaanvragen, extra personeel in te zetten; dat het derde middel niet ernstig is;

3.4.1. Overwegende dat verzoeker in een vierde middel aanvoert dat er noodzaak is tot onderzoek omtrent de grond van de zaak, doordat in de reeds gevoerde asielprocedure enkel geoordeeld werd over de ontvankelijkheid van de aanvraag, dat een onderzoek naar de grond van de zaak zich evenwel opdringt, nu het relaas van verzoeker volledig past binnen de Conventie van Genève, zodat de aangevoerde feiten grondig dienen te worden onderzocht;

3.4.2. Overwegende dat uit de bespreking van de eerste drie middelen, op het eerste gezicht, blijkt dat de Commissaris-generaal in redelijkheid de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 16 september 1998 tot weigering van verblijf kon bevestigen; dat het vierde middel niet ernstig is;

4. Overwegende dat dienvolgens niet is voldaan aan één van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde cumulatieve voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien mei tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.

))